
144 . Șimleu Silvaniei | Județ: Sălaj | Punct: Str. Tudor Vladimirescu nr. 7 |
Anul: 2011

Anul: 2011

Cod RAN: 139893.13

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Antichitate, Evul Mediu, Perioada modernă

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, La Tène, Epoca romană timpurie, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu, Perioada modernă

Tipuri sit: locuire, descoperire funerară, descoperire izolată

Categorii sit: Domestic, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Horea Dionisiu Pop

Instituții: Muzeul Județean de Istorie și Artă, Zalău

Raport

Zona afectată de proiectul investițional de construire anexe gospodărești din Șimleu Silvaniei are un potențial arheologic deosebit, eșalonat pe cel puțin 4 epoci istorice. Unele suprafețe din cadrul întregului perimetru constructibil au fost compromise de lucrări edilitare anterioare. Au fost descoperite 8 complexe arheologice cu un relativ bogat material arheologic (ceramică preistorică și dacică din epoca romană, medievală și modernă).

Situl a fost identificat în urma unor cercetări de teren (1996), dar a fost cercetat ocazional prin periegeze repetate (1998, 2000-2003, 2005-2007) și cercetări arheologice preventive (2009) ocazionate de construcția unei pensiuni, prilej cu care s-a constatat complexitatea stratigrafiei sitului.

Situl se află amplasat pe terasa a doua neinundabilă a râului Crasna, la circa 50 m sud de cursul acestuia. Terasa este la o altitudine de 205-208 m față de nivelul mării, pe malul stâng al văii. Zona este plată, întinsă, ușor de amenajat în vederea ridicării unor construcții de locuit. Aspectul geomorfologic face din această terasă cel mai favorabil loc pentru amenajarea unor astfel de construcții. Peste valea Crasnei se ridică impozanta Magură a Șimleului unde locuitorii din toate epocile găseau refugiu în fortificațiile ridicate pe vârfuri, sau în pădurile din jur.

Campania anului 2011 a constatat în trasarea unei unități de cercetare. Suprafața trasată a fost împărțită în două jumătăți aproximativ egale orientate S-N, despărțite de un martor lat de 0,6 m. Au fost desenate ambele profile ale martorului și profilul vestic al excavației.

Materiale arheologice au apărut în toate nivelele, dar complexele arheologice antice s-au conturat doar la apariția sterilului.

Pentru o evidență primară a săpăturii, fiecare complex a fost marcat din momentul conturării cu un număr scris pe un material rezistent la intemperii, iar datele minimale de identificare au fost notate pe o fișă împreună cu evidența fotografierii, desenării și descrierea aspectului umpluturii și a inventarului arheologic. Stratigrafia stațiunii arheologice de la Șimleu, precizarea cadrului cronologic în care se desfășoară evoluția sa, stabilirea caracterului sitului, a etapelor evolutive, toate au reprezentat obiective prioritare ale cercetării. Nu în ultimul rând ne-am propus, precizarea relației și succesiunii fazelor evolutive și componentelor stațiunii, întrucât în apropiere aveam mai multe etape de locuire și o necropolă de înhumare cu morminte neolitice. Toate aceste aspecte sunt dificil de sesizat, mai ales datorită faptului că straturile de cultură au fost afectate de-a lungul timpului de eroziunea naturală, construcțiile edilitare și lucrările agricole. Din punct de vedere stratigrafic situația sitului este complexă. În suprafața excavată se observă aceeași succesiune, ca în cercetările anterioare ale sitului, cu mici excepții privind grosimea straturilor arheologice:

- 0,00-0,25 m allee din beton recentă, humus
- 0,25-0,4 m moloz și rocă sfărmată de la amenajări recente

- 0,4-0,6 m sol cenușiu aparținând epocii moderne
- 0,7-1,1 m strat din epoca romană negru afânat
- 1,1-2,1 m nivel cu materiale preistorice
- 2,0 m argilă galbenă sterilă

Complexe descoperite

Complexul C1: Tip complex: groapă provizii. Locație: S1, jumătatea vestică, conturat la -2,0 m. Diametru la gură 1,2 m, iar la bază 1,4 m; adâncimea 1,15 m. Datarea complexului: epoca romană, sec. II-III. Elemente de inventar: ceramică dacică lucrată cu mâna și la roată puțină, chirpici.

Complexul C2: Tip complex: groapă de provizii. Locație: S1, conturat la -1,3 m în profilul suduc al suprafeței, diametru 1,6 m, adâncimea 1,05 m. Datarea complexului: epoca romană, sec. II-III. Inventarul complexului conținea o cantitate impresionantă de lipitură de perete de mari dimensiuni și fragmente ceramice dacice și germanice lucrate cu mâna alături de fragmente de chiupuri modelate la roată, arse până la vitrifiere în unele cazuri.

Complexul C3: Tip complex: latrină. Locație: S1 jumătatea estică, conturat la -1,5 m, adâncime 0,2 m de la conturare. Construcție realizată foarte probabil din lemn cu laturile de 1,15 x 0,85 m, orientat E-V. Datarea complexului: epoca modernă probabil. Nu avea inventar.

Complexul C4: Tip complex: demisol de casă? Locație: S1 jumătatea estică, profil nordic, conturat la -0,3 m, adâncime 1,7 m de la conturare. Construcție realizată din cărămidă (grosime zid 0,35 m) cu laturile surprinse de 1,7 x 0,9 m, orientată E-V. Datarea complexului: epoca modernă (sec. XIX). Inventar extrem de bogat în sticlărie, ceramică întregibilă, piese din bronz și fier și oase de animale.

Complexul C5: Tip complex: Latrină. Locație: S1 jumătatea estică, profil sudic, conturat la -0,4 m, adâncime 1,6 m de la conturare. Construcție realizată din cărămidă (grosime zid 0,15 m) cu laturile surprinse de 1,5 x 1,3 m (probabil pătrată). Datarea complexului: epoca contemporană (sec. XX). Nu avea inventar.

Complexul C6: Tip complex: groapă de stâlp care ține probabil de nivelul preistoric surprins. Locație: S1, conturat la -1,7 m în profilul estic, adâncime 0,1 m; diametru 0,2 m. Datarea complexului: neolitic? Nu avea inventar.

Complexul C7: Tip complex: groapă de stâlp care ține probabil de C4. Locație: S1, colț S-E, conturat la -1,7 m, baza la -2,0 m, diametru 0,3 m. Foarte probabil la săparea gropii de implantare a construcției de cărămidă C4, aceasta a fost căptușită cu lemn, sprijinit cu stâlpi de tipul C7. Datarea complexului: epoca modernă (sec. XIX).

Complexul C8: Tip complex: groapă menajeră. Locație: S1, profilul estic al matorului, conturat la -1,2 m. Formă circulară cu fundul la -2,55 m și diametrul de 0,8 m la gură și 0,95 m spre bază. Elemente de inventar: puțină ceramică modelată la roată și cu mâna. Datarea complexului: epoca romană (sec. II-III).

Cercetările de la Șimleu de pe strada T. Vladimirescu nr. 15, deși de mică anvergură, desfășurate într-un timp relativ scurt, au evidențiat, încă o dată, faptul că spațiul cuprins între această stradă și străzile G. Barițiu și Oașului este unul cu un potențial arheologic deosebit. Cel mai vechi nivel de locuire identificat în cadrul cercetărilor preventive de la Șimleu Silvaniei str. Tudor Vladimirescu nr. 15, aparține neoliticului dezvoltat, mai exact culturii Zau. Acesta este reprezentat prin unele fragmente ceramice descoperite fără context.

În ceea ce privește epoca bronzului, descoperiri aparținând Bronzului Târziu au fost efectuate atât pe Măgura Șimleului (alt. max. 597 m), punct strategic amplasat la nord de zona cercetată, cât și la baza acesteia, în mai multe puncte din perimetrul orașului Șimleu. Apariția acestui tip de descoperiri era de așteptat în zona cercetată de noi datorită condițiilor propice de locuire oferite de unitatea geomorfologică. Nivelul din perioada finală a epocii bronzului este destul de consistent în punctele cercetate anterior, în cercetarea din acest an apărând fragmente dispartate fără context arheologic. Materiale dintr-un posibil nivel anterior, aparținând Bronzului Mijlociu (Cultura Wiettenberg), au apărut de asemenea fără context.

În ceea ce privește epoca romană, descoperirile aparțin unei populații de daci liberi și germanici (grupul

cultural Przeworsk), ale căror urme au mai fost identificate și anterior (pe strada G. Barițiu și Oașului). Deși materialele descoperite sunt relativ puține, numărul complexelor este relativ mare, raportat la suprafața cercetată. Pe baza inventarului ceramic descoperit (ceramică lucrată cu mâna și la roată) complexele pot fi datate larg între sec. II-III p.Chr.

Complexele epocii moderne (sec.XIX) par să aparțină unei gospodării. Complexele moderne au fost deteriorate ulterior și de construcțiile din sec. XX. Materialul arheologic este aproape exclusiv ceramic însă bogat și înregibil.

Informații suplimentare online

[Raportul 4862 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
